

[Brorsen.]

saa nogenlunde dækket; saa det er paa Grund af de Herrers egne Gerninger, at Landbruget er stillet, som det er i dette Øjeblik.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Jeg forstaaer, at Forslaget vil blive henvist til et Udvalg, og saa maa vi jo se, hvad der eventuelt kan komme ud af det.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtalte, at han var enig med mig i, at der var noget, vi skulde have ændret i Skattepolitikken. Men jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at mine Udtalelser betyder ikke, at jeg ønsker, at vi skal gaa over til at betale Skyld i Stedet for Skat. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kunde komme i Tanker om det efter de Betragtninger, jeg fremsatte. Der var jo ikke Tale om en Ændring i Skatten, der skulde betales, men om en Oversigt over, hvordan Skatterne skulde bruges — hvordan vi skulde se at finde frem til et samlet Resultat, saa det ikke blev Tilfældigheder, men saa man fik en samlet Oversigt over, hvad man skulde bruge . . . (*Oluf Pedersen:* Jeg troede, at det skulde være en fornuftig Ordning!). Ja, det var ogsaa Meningen . . . (*Oluf Pedersen:* Saa er vi jo enige!). Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har maaske tidligere erfaret, naar jeg har talt om Grundskyld, at mine Synspunkter ikke falder sammen med det, som det ærede Medlem fremsatte angaaende det Spørgsmaal.

Den højtærede Landbrugsminister gav Udtryk for, at Spørgsmaalet Foderkorn skulde man se at faa klaret, og det kunde man drøfte i Udvalget, men saa sagde den højtærede Landbrugsminister, at det bliver dyrt. Ja, det forstaaer jeg godt, naar man ser paa den samlede Sum, men det er sandelig ogsaa dyrt for den enkelte Landmand, der maa klare det, og jeg maa mene, at naar Samfundet kræver af Landmændene, at de skal aflevere deres Brødkorn til en bestemt Pris, saa har Samfundet ogsaa Forpligtelse til at give dem andet Korn i Stedet, saa de stilles lige med andre Landmænd, som ikke dyrker Brødkorn og altsaa ikke har nogen Afleveringspligt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen glædede sig over, at der nu var blevet almindelig Enighed om, at man skulde have det Spørgsmaal klaret. Jeg kan sige, at det er ikke noget nyt Standpunkt fra vor Side, vi har været klar over; og ogsaa givet Udtryk for det Gang paa Gang, og skulde det lykkes at faa det Spørgsmaal, som er et stort Spørgsmaal ud over Landet, klaret

gennem Udvalgsforhandlingerne, saa synes jeg, at allerede meget er naaet, og jeg kan tilsige mit Partis velvillige Medvirken til at finde en Løsning.

N. P. Andreasen: Jeg har blot en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Brorsen, som udtalte, at jeg havde holdt mit Standpunkt godt skjult over for det høje Ting, forstod jeg, naar jeg i Dag udtalte, at jeg var af den Formening, at de, der havde afleveret deres Brødkorn, burde have Erstatningskorn til rimelige Priser. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at dengang vi forhandlede disse Spørgsmaal — det nævnte jeg her i min Indledning — inden for det samlede Landbrug ved Ansættelsen af Maksimalpriser, da holdt vi meget stærkt paa, at den Pris, der blev sat for Foderkorn, de 17 Kr., tillagt Omkostningerne ved Afleveringen, skulde være en saadan, at de, der havde afleveret Brødkorn, ikke skulde sætte Penge til. Det er ikke noget Standpunkt, der har været skjult nogen Steder, det har været aabenbart under Forhandlingerne her og andre Steder.

Det ærede Medlem siger, at jeg altid vil placere det større og det mindre Landbrug hvert paa sit Sted eller skille dem ad. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem ikke kan se den Forskel med Hensyn til selve Kornspørgsmaalet, som eksisterer mellem det større og det mindre Landbrug. Der er forskellige Interesser, der kan gøre sig gældende. Det kornsælgende Landbrug er jo netop fritaget for alle de Vanskeligheder, som hele det kornkøbende Landbrug har i Øjeblikket med at skaffe det fornødne Foderkorn. Her er en stor Forskel, og det nytter slet ikke, at det ærede Medlem vil holde det skjult. Som Forholdene har udviklet sig, siden vi ordnede disse Spørgsmaal i Efteraaret, gør dette Problem sig meget stærkt gældende ud over hele Landet, og jeg troede, at det gjorde sig endda meget stærkt gældende netop paa de Egne, hvor det ærede Medlem er valgt, og hvor han kender Forholdene. Der er Stillingen netop saadan, at de baade under Hensyn til den, saa vidt jeg har forstaaet, meget ringe Høst og ogsaa under Hensyn til de store Brødkornsarealer har overordentlig vanskeligt ved at faa Erstatningskorn eller Foderkorn til rimelige Priser. Men jeg skal selvfølgelig ikke bebrejde det ærede Medlem noget som helst. At han ikke har Forstaaelse af disse Forhold, maa blive det ærede Medlems egen Sag.